

[Jensen-Stevns.]

fordi man netop i det norske Storting under Drøftelserne om det tilsvarende Emne var standset ved et lignende Tal.

Jeg vil gerne yderligere gøre opmærksom paa, at der i det foreliggende Lovforslag findes en Bestemmelse om, at Byraadene uden indhentet Samtykke kan anvende de til særlige Formaal henlagte Fonds, naar de anvendes efter deres Bestemmelse. Det er en Regel, som stemmer med Dr. Krag's Forslag, men saa føjes der til:

„Beslutning om Anvendelse af saadanne særlige Midler (Fonds) har dog kun Gyldighed, naar den træffes af et Flertal af Byraadets Medlemsantal i to paa hinanden følgende Møder med mindst 14 Dages Mellemlum.“

Jeg er meget tilfreds med, at denne Tilføjelse er sket, og det er muligvis foranlediget ved Udtalelser, som fremkom her i Landstinget i 1929. Det forekommer mig nemlig at være rimeligt, at et Udvalg, et Gasværkseller et Elektricitetsværksudvalg, ikke paa egen Haand skal være eller skal kunne anse sig for berettiget til at disponere over disse særlige Fonds, men at det skal henhøre under det samlede Byraad. Jeg tror i det hele taget, at hvis det foreliggende Forslag til § 23 vedtages, faar man en fuldt ud tilfredsstillende Bestemmelse angaaende Forholdet paa dette Omraade mellem Indenrigsministeren og Købstadkommunerne. De forskellige Brydninger, som der har været i Aarenes Løb, maa altsaa antages hermed at blive udjævnet, og det forekommer mig, at de Mænd i Ministeriet, dels paa Ministerbænken, dels i Departementet, som har udøvet Tilsynsmyndigheden med Kommunerne i de noget bevægede Aar efter Krigen, og som lejlighedsvis har maattet høre nogen Kritik i den Anledning, har Grund til at se med nogen Tilfredshed paa § 23, saadan som den nu foreligger formuleret.

Jeg skal saa gøre nogle enkelte Bemærkninger om visse af Lovforslagets andre Bestemmelser. Der er i § 9 indføjet en ny Bestemmelse, hvorefter der vil kunne tillægges Borgmestrene Pensionsret. Jeg for mit Vedkommende er ikke saa glad for denne Bestemmelse, jeg vilde hellere se den fjernet af Loven. Ganske vist er jeg ikke uvidende om, at der gives enkelte Købstæder, som har faaet tilsvarende Regler stadfæstet i deres Vedtægter, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at naar der ikke findes nogen udtrykkelig Hjemmel derfor, saa vil en saadan Tilstaaelse af Pension altid staa som noget mere ekstraordinært, som noget særligt, der kræver en særlig Begrundelse, og

jeg tror, at Kommunalmedningerne vilde være bedst tjent med, om deres Forhold til Pensionsretten vedblev at være, som det har været hidtil.

I § 11, 6te Stykke, findes der et Forslag, som jeg lagde Mærke til, at Indenrigsministeren i sin Forelæggelsestale dvælede ret udførligt ved. Det er et Forslag, som i sin Anvendelse forudsætter en Del Kendskab til Aritmetikens Regler, men jeg forstod paa den højtærede Indenrigsminister, at det var et Forslag, som stod hans Hjerte nær. Uagtet det er noget indviklet i sin Anvendelse, skal jeg ogsaa for mit personlige Vedkommende forsøge at se med al mulig Velvillie derpaa. Hensigten med Forslaget er jo meget paaskønnelsesværdig. Det er den at sikre, at selv de mindste Mindretal kan faa nogen Indflydelse paa Udvalgsarbejdet, og jeg indrømmer fremdes, at det Forslag, der her foreligger, er bedre end de i samme Øjemed stillede Forslag, som Ministeren oprindeligt fremkom med. Der kan maaske være nogen Anledning til at beholde Forslaget i den Formulering, det nu har faaet.

Dernæst findes i § 20 et Forslag, som Ministeren ogsaa dvælede ved i sin Fremsettelsestale, og som gaar ud paa, at Byraadet af sin Midte udvælger to til Folkekirken hørende Medlemmer til at tage Sæde i Købstadens Kirkebestyrelser. I det Lovforslag, som i sin Tid blev fremsat her i Landstinget af den tidligere Regering, af forhenværende Indenrigsminister Krag, var det tilsvarende Forslag formuleret saadan, at Byraadet kun skulde vælge eet Medlem til Kirkebestyrelsen. Nu vil jeg lige straks sige til den højtærede Indenrigsminister, at hvis jeg havde Valget mellem et eller to byraadsvalgte Medlemmer i Menighedsraadet, vilde jeg foretrække det, som den højtærede nuværende Indenrigsminister har bragt i Forslag. Men jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg egentlig helst vilde have, at den hele Bestemmelse gik ud. Det fremgik allerede af Motiverne til forhenværende Indenrigsminister Krag's oprindelige Forslag her i Tinget, at Bestemmelsen om Byraadenes Repræsentation i Kirkebestyrelserne egentlig ikke var vel set i Kirkeministeriet, og under Behandlingen af Forslaget her i Tinget modtog vi en Henvendelse fra Landsforeningen af Menighedsraad, hvori Forslaget blev fraraadet som stridende mod Principperne i Kirkelovene af 1922. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at det forekommer mig, at Kirkelovene af 1922 indeholder gode Principper, som man saa vidt muligt bør beholde ved en senere Speciallov-